

[Svend Nielsen.]

Grad medbestemmende om, hvad der skal produceres, og i hvilket Omfang der skal produceres, end Folket har været tidligere.

Det er saare karakteristisk, at man, for at forsvare forældede Standpunkter, genopliver Forskrækkelsen — som har været anvendt i Aartier før — i Retning af, hvad Socialismen vil bringe de smaa her i Landet. Men Kendsgerningen er den, at ogsaa for de smaa næringsdrivende, for det mindre Landbrug og for mange andre Samfundsborgere vil en socialistisk Udvikling betyde langt større Frihed, end Menneskene har haft tidligere. Naar man vil se paa, hvordan Forholdene er for disse Lag, ved alle uden Undtagelse i denne Sal, at de lider under Monopolvirksomheder, og ogsaa de er i Virkeligheden i Lommen paa de langt større Foretagender, som leverer Varerne til dem, og som de for manges Vedkommende skal producere Dele til ud af en samlet Produktion.

Jeg vil tro, at Valget, som vi nu skal have, kommer til at dreje sig om to Ting. For det første, at Folket ligesom gør Status op efter Besættelsen og dernæst — for den overvejende Dels Vedkommende — giver Udtryk for, at det, man sagde under Krigen: at der skal være social Tryghed for alle, ønsker Folket nu at se realiseret i Fremtidens Danmark. Jeg tror, at det, man gerne vil se, er lidt mindre Snak og lidt flere Realiteter, for det er jo nu engang ikke den megen Snak om Tingene, der giver mere Brød i Skabet, der giver bedre Forhold for en Række af de Hjem, som er blevet haardt ramt af Krigen. Det, man ønsker at se, er Handling, og det, man ønsker, er at se en Række af de gode Ting i de forskellige Programmer, der nu er opstillet, realiseret saa hurtigt, som det overhovedet er gørligt efter Valget.

Den højtærede Indenrigsminister siger fra denne Talerstol, at han naturligvis tager Ansvaret for de Standpunkter, som han har taget. Det turde være meget indlysende, at man maa tage Ansvaret for de Standpunkter, man tager, og jeg er overbevist om, at Folket ved dette Valg ogsaa vil give den højtærede Indenrigsminister Ansvaret for, at Spørgsmaalet om Ungdommens Medbestemmelsesret her i Danmark er blevet udskudt endnu en Periode, at dette Spørgsmaal ikke er fremdraget i Valgkampen, og at der bliver taget Stilling til det i Forbindelse med Valgene.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at i det Citat, som jeg oplæste fra den Tale, som daværende Statsminister Stauning i sin Tid holdt i

Studentereforeningen, var der ikke indføjnet noget „hvis“. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne over for det ærede Medlem Hr. Bomholt opfriske dette Citat. Den daværende Statsminister Hr. Stauning udtalte ved denne Lejlighed:

„Det er mit Indtryk, at Tyskland har visse Planer, der ikke blot sigter efter øjeblikkelig Nyordning, men efter en blivende europæisk Nyordning, der skal være raadende ud i Fremtiden. Denne Nyordning vil kræve et Samarbejde inden for Europa, og Linien vil være den fra Tyskland kendte Planøkonomi, der sikkert rummer betydelige Fordele fremfor den Planløshed, der har været raadende hidtil som Bestanddel af den liberalistiske Egoisme, altsaa Erhvervs- og Samfunds-egoisme.“

Det ærede Medlem Hr. Bomholt vil heraf kunne høre, at der her ikke er taget noget Forbehold; der er intet „hvis“ indføjnet noget Sted. Og længere fremme i Talen gjorde daværende Statsminister Stauning opmærksom paa, at han talte ikke efter Anvisning fra tysk Side. Daværende Statsminister Stauning ønskede ligesom at fastslaa over for Folket, at det ikke var under tysk Tryk, denne Tale blev holdt. Det var daværende Statsminister Staunings egne Synspunkter, han gav Udtryk for.

Jeg spurgte i min Ordførertale det ærede Medlem Hr. Bomholt, om disse Synspunkter var Udtryk for en demokratisk Indstilling, om disse Synspunkter faldt sammen med det, det ærede Medlem havde sagt i sin Ordførertale: at man under hele Perioden havde staaet paa et klart demokratisk Standpunkt og været med i Kampen. Jeg beklager, at jeg ikke har faaet noget Svar af det ærede Medlem paa min Forespørgsel. Det er naturligvis glædeligt, at det ærede Medlem Hr. Bomholt har erkendt, at der kan være delte Meninger om denne Tale, men det havde været bedre, om det klart og tydeligt var blevet fastslaaet, om et saadant Synspunkt er foreneligt med en klar Stillingtagen til Demokratiet, og hvordan det stod over for de Kræfter, der paa daværende Tidspunkt havde besat Landet og truede Demokratiet overalt i Verden. Jeg kunde i samme Forbindelse have Lyst til at spørge, om det var foreneligt med en klar demokratisk Stilling at deltage i det Arbejde, der blev udfoldet omkring Bevægelsen „Globus“.

Jeg har vanskeligt ved at se, hvorledes hele denne demokratiske Opfattelse er forenelig med det Forslag, man stillede vort Parti under Forhandlingerne med det socialdemokratiske Parti. Jeg tænker her